

virksomme Aarsager er bragt ned. Den højtærede Minister maa mene, at Kronens indre Værdi er det, som den kan købe i Udlandet, naar man fjerner de akut virksomme Aarsager, Spekulation, Kapitalkyghed og hvad man i øvrigt vil tale om. Jeg tror, at dette vil det være rigtigt at udtrykke klart og ikke bruge et saadant Ord som dette om den indre Værdi; thi, som jeg senere skal tillade mig at gøre opmærksom paa, vilde jeg mene, det var Statsministerens Opgave at hævde at Kronens indre Værdi var Guldskronens Værdi, og at hvad der foreligger her i Landet, er dette, at ved en Forstyrrelse af vort Pengevæsen er denne indre Værdi ikke kommet til Udtryk i Købeevnen. Med andre Ord, hvis Kronens øjeblikkelige Guldskronens Værdi, før disse akut virksomme Aarsager indtraadte, var 66 Øre, og den for nylig var 62 Øre og nu er bragt op til 64 Øre, saa maa det formodentlig være Tanken, at Valutaegaliseringsfondens Opgave vil være at holde den i 66 Øre og om muligt arbejde den lidt op derover.

Overfor os indestaar nu en Række af Bankteknikere for een Ting, forekommer det mig, nemlig at Fonden kan hindre Spekulation i Kronen, og at Fonden derved kan tjene Landets Økonomi, saa vidt som denne Virkning øves; og der er ingen Tvivl om, at Landets Økonomi i høj Grad tjenes ved, at Spekulationen modvirkes og Kronen holdes paa det i Øjeblikket højest mulige og stadig jævne Niveau. Landets Økonomi tjenes derved paa to Maader. For det første derved, at Produktionens virkelige Stilling kommer frem, saaledes at det eventuelle Bedrag, det Fornemmelhedsbedrag, som fremkommer ved, at man har en Konjunkturførtjeneste gennem det stadige Kursfald, udelukkes, og man ser, hvorledes Produktionens virkelige Stilling, dens Rentabilitet, er paa Grundlag af et fast Penge-niveau; og dernæst derved, at Tiltroen genskabes til, at ikke blot Landets Økonomi er god, saaledes som det er udviklet af Konferencen og oplæst af den højtærede Statsminister, men at ogsaa Pengevæsenet kan blive bragt i god Orden, hvad der vil kunne afværge den Kapitalflugt — eller man bør vel snarere kalde det Kapital-skyghed, thi en alt for aabenbar „Flugt“ har vi heldigvis endnu ikke oplevet. Dette er det, Bankteknikerne indestaar for, idet de har foreslaaet Fonden, fastsat dens Størrelse og nævnt, at Overenskomsten, som den kaldes, skal have Gyldighed i to Aar.

Jeg vil nu gerne bemærke, at det ikke er blevet begrundet for nogen i denne høje Rigsdag, hvorfor Statens Medvirken i denne

Sag er nødvendig. Vi kender ikke Konferencens Forhandlinger, men kun dens Udtalelser, og i disse fremtræder Bemærkningen om Statens Medvirkning kun som et Postulat, et ikke begrundet Postulat i Ordene om Oprettelsen af en Kursegaliseringsskatsfond, „hvortil Statens Medvirken maa anses for at være afgørende nødvendig.“ Hvorvidt det er begrundet i Forhandlingerne, ved jeg altsaa ikke. Heller ikke begrundes det overfor os her i Dag i Regeringsforslaget; der dikteres Statens Medvirken som en Nødvendighed igennem den Maade, hvorpaa Forslaget fremsættes. Og endelig siges der heller ikke et Ord til Begrundelse af, hvorfor Statens Medvirken just i det Forhold og paa den Maade, der her er skildret, er nødvendig. I saa Henseende maa man naturligvis beklage den Mangel paa Oplysninger, hvormed et Forslag som dette fremkommer.

Der har været ført Forhandlinger i Valutakonferencen af de godt 40 Mænd, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg oplæste Navnene paa, og hvoriblandt vi kender saa mange fremtrædende Mænd indenfor Erhvervene, ogsaa Mænd med meget forskellig Indsigt — det følges jo ikke altid ad. Disse Mænd har forhandlet i meget lang Tid, drøftet Spørgsmaalet, maa man antage, fra Grunden af, set det fra alle mulige Sider; men hvad der er sagt derom, ja, derom kan man høre Rygter, man kan maaske ogsaa skaffe sig en og anden Oplysning, men for denne høje Rigsdag er det en lukket Bog, uagtet man skulde tro, at denne grundige Drøftelse af Landets økonomiske Forhold i Forbindelse med Pengevæsenetsproblemet maatte det være af afgørende Betydning for alle Medlemmer her at kende.

Mangel paa Oplysninger er der, og stor Mulighed for at skaffe sig disse Oplysninger er der ikke givet, idet det jo er sagt, at den højtærede Minister mener det ønskeligt, at dette Lovforslag meget hurtigt gennemføres. Rigsdagens Stilling paa dette Punkt er ikke gunstig. Konferencen arbejdede fra den 16. August til den 24. Oktober; Regeringen havde Lejlighed til gennem de stenografiske Referater — om hvilke man ved, at de er trykt — at følge dens Arbejde fra Dag til Dag, dens Forhandlinger og de statistiske Oplysninger, der er fremkommet. Efter at Betænkningen var afgivet, har Ministeriet til Forhandlinger og til Lovforslagets Udarbejdelse og Fremsættelse benyttet Tiden fra den 24. Oktober til den 14. November. Rigsdagen indrømmes der derefter Tiden fra den 14. til og med den 15. November! Stil-